

могъл да се освободи от внушените му Скалигерови представи. А днешната библеистика не открива никакви астрономически мотиви в библейските текстове. Вероятно е станало така, защото – както ще се убедим по-долу – тогава се появява забележителната възможност за АСТРОНОМИЧЕСКО ДАТИРАНЕ на някои фрагменти от Библията. Но получените дати **НЯМАТ НИЩО ОБЩО** с датите, на които държи „традицията“.

В „Апокалипсис“ е известното пророчество за края на света. Но в пророчеството е вплетено символично описание на звездното небе, наблюдавано от автора. Това се помни от някои илюстратори на книгата, живели, да речем, през XVI в. Показваме такъв пример на рис. 3.6. Както вече отбелязахме, по-късните коментатори не са разбирали астрономическите символи в „Апокалипсис“ и това е довело до загуба на знанията за правилната хронология и до изопачаването, извършено от по-късните историци през XVI–XVII в. Така или иначе разбирането на астрономическите описания в Апокалипсис за известно време е загубено. Оттогава „Апокалипсис“ е лишен от ярката си астрономическа обогрненост в очите на читателите си. Но се оказа, че „астрономическата му съставна част“ е изключително важна и напълно достатъчна за датирането на книгата.

Преминаваме към астрономическите фрагменти в „Апокалипсис“. **ГЛАВНАТА ИДЕЯ НА НАШЕТО ИЗСЛЕДВАНЕ Е В СРАВНЕНИЕТО НА АПОКАЛИПСИС СЪС СРЕДНОВЕКОВНИТЕ АСТРОНОМИЧЕСКИ КАРТИ. СРАВНЕНИЕТО РАЗКРИВА МНОГО ПАРАЛЕЛИ И ДОРИ БУКВАЛНИ СЪВПАДЕНИЯ.** Те ни позволиха със сигурност да определим астрономическия хороскоп, записан в книгата от автора ѝ.

Предлагаме на читателите да разстелят пред себе си някаква карта на звездното небе. Може да е съвременна, но по-добре да е средновековна звездна карта, например от Албрехт Дюрер – рис. 3.2, рис. 3.3 или пък картите на Алмагест – на рис. 3.5 и рис. 3.6.